

българи, към 1856 г., когато Д-ръ Поайе е минал през Сливен, града е броял 17,300 жители, толкова, колкото ги виждаме и по време на освобождението.

Отъ освобождението до днесъ Сливенъ е нарастналъ съ около 11 хиляди жители. Това е твърде малко за единъ периодъ отъ 50 години. Отъ друга страна, обаче, сме длъжни да забележимъ, че както въ миналото, тъй и следъ освобождението, Сливенъ е далъ твърде много колонисти изъ разнитъ градове на Цррето. Малкиятъ хинтерландъ, който не дава достатъчно поминъкъ на Сливенци, потиква ги къмъ търсене отдушникъ и тѣ го намиратъ въ изселването. Днесъ градоветъ Бургазъ, София, Ямболъ, Н.-Загора, Пловдивъ и др. броятъ доста многолюдни колонии отъ Сливенци, наречени сега „Дружби“. Така, дружбата въ Бургазъ брои надъ 3000 члена. Голѣми сж дружбитъ и въ София, Ямболъ и т. н.

Презъ 1853 година Сливенъ е ималъ 3660 кжщи съ около 4000 семейства. Презъ 1888 година е ималъ 3940 кжщи, а по настоящемъ има 7946 домакинства.

Площта, която заема чертата на днешния Сливенъ, е 202,987.5 декара.

Засѣти пространства около Сливенъ има около 25,000 декара както следва:

1) Ниви—4934 декара, 2) Зеленчукови градини—211 декара, 3) Овощни градини—953.5 декара, 4) Черничави градини—19.1 декара, 5) Маточници—542.7 секара, 6) американска облагородена лоза—12647.8 декара*), 7) Ливади—125.7 д.

Въ землището на Сливенъ има още: 1) Полски общински пасища—22500 декара, 1) Горски общински пасища 9300 декара, 3) Общински гори 149,465 декара, 4) Частни гори 22,173 декара.

120 земледѣлски стопанства, безъ лозята; а лозарски стопанства—4200

Въ скотовъдно отношение сливенци сж притежатели на 1054 коне, 260 крави, 174 волове, 171 телци, 48 биволи и биволици, катъри (мулета) 274. А магарета—940. Свини има само 345. Овце 10783 глави, а кози—3436. Отъ това се види, че Сливенъ не е градъ на скотовъдство, обаче може да бжде таквъ.

Пилинерството въ Сливенъ се разви бърже и презъ 1925 г. то стигна своя върхъ. Презъ речената година сж произведени въ Сливенъ (безъ околията) 12,242,400 американски облагородени лози и около 23,000,000 резници гладък материалъ. Този приръстъ, обаче, бърже падна и презъ 1927 год. спадатъ на 1,000,000 облагородени лози, които не сж още продадени и 1,700,000 резници гладък материалъ.

Презъ 1909 год. въ Сливенъ е имало 15 фабрики за вълнени платове. Презъ 1917 год. оставатъ 14, а презъ 1927 год. 9, отъ които едната е Държавното текстилно училище „Добри Желѣзовъ“. Сега работятъ фабриктъ за вълнени платове на: Г. Стефановъ и Синове, Братя Маринъ и Алекси Маринкеви, Андоновъ и Михайловъ, Бѣлчевъ и Роховъ, Недевъ — Сарживановъ, Каловъ и

*) Съ положителностъ може да каже, че лозята сж повече отъ 17000 декара.

С-ие, П. Щърбановъ, Ст. Кювлиевъ, и Текстилното училище. Въ тѣзи фабрики се употребява годишно (посл. година) 1,000,000 кгр. мѣтна вълна, 600,000 кгр. камгарни прежди и се изкарва около 1,000,000 метра платъ. Въ тѣхъ работятъ повече отъ 1500 души работници.

Оевенъ тия фабрики въ Сливенъ има и следнитъ фабрични заведения: тъкачници на памукъ—2, плетачници—10, килимотъкачници—2, копринотъкачници—1, тютюневи фабрики—2 и 1 складъ за тютюнъ. Желѣзарски 1.

Вънъ отъ тѣзи фабрични заведения, намиратъ се сарашки дюкяни, бѣчварски, дърводѣлски, желѣзаро-коларски, желѣзарски, шивашки, папукчийско-чехларски, обушарски и пр. и пр.

Градътъ се обслужва отъ 8 хотела, 3 голѣми бани и нѣколко малки—махленски и 5 аптеки и 2 дрогерии.

Има 9 частни банки, клонове отъ Н. Банка Земл. Банка и Сливенската Популарна Банка.

Не е лишень града и отъ множество колониални магазини, много кръчми, кафенета, махаленски бакалници, манифактурни магазини, бачии (мандри), дървени складове, печатници, книжарници и пр. и пр.

Има 24 тепавици, 32 воденици, 18 бари.

Сливенъ е свързанъ съ 5 полски и 2 балкански шесета. Особенна придобивка за града е новоткритото шосе Сливенъ, Елена, Търново презъ Желѣзнитъ врата, което се откри на 16 октомврий 1927 година.

Единъ желѣзопътенъ клонъ отъ Зимница съединява Сливена съ линията Бургазъ-София. Усилено се работи линията Сливенъ-Джово, въ секцията на която работятъ 350 работници къмъ Сливенъ. Особно величественъ е моста по тая линия край града, на р. Коруча, при Боазкесенъ.

Въ благоустройствено отношение Сливенъ не е направилъ много. На мѣстото на дюкянитъ фурнитъ и мостоха край черквата Св. Димитъръ се открива площада „Х. Димитъръ“ съ хубава но не добре подържана градинка. Площада до Хошерови, главната улица „Царъ-Освободителъ“, съборенитъ дворове край гимназията, разкриването и изпълването площада предъ „шадърфана“—това сж най-голѣмитъ подобрения, извършени къмъ 1905—906 год. по време кметуването на г. Илия Гудевъ.

По монументални здания въ Сливенъ сж: читалище и хотелъ „Зора“, хотелъ „Комерсиалъ“ кжщата на Апостолъ Стефановъ, зданието на Окр. Петоянна комисия, кжщата на Бѣлчо Бѣлчевъ, онази на Хошерови, дветъ гимназии, окр. затворъ, текстилното училище, новостроящото се турско здание, военното събрание, разнитъ първоначални училища, училището „Д-ръ Селимински“—III прогимназия, винарната изба „Шевка“, Държавната болница, пѣхотнитъ, кавалерийскитъ и артелевийскитъ казарми, зданието на III Балкански полкъ—бившия либой, зданието на Ст. Г. Стефановъ—Българска банка, твърде грамадното здание на Ив. х. Петровъ пригодено за макаронена фабрика, още неизползувано, ж. п. гара, електрическата централа и др.

А. Н.

ЧИТАЛИЩНА БИБЛИОТЕКА
"ЗОРА" - СЛИВЕН

299/2009